

องค์กรสตรีเพื่อการวิจัย (AWARE) กับการดำรงอยู่ภายใต้สังคมปิตาธิปไตยในสิงคโปร์:
วิเคราะห์ด้วยแนวคิดการครอบงำ (Hegemony) ของอันโตนิโอ กรัมสกี

The Association of Women for Action and Research (AWARE) and Singapore's
Patriarchal Society: An Analysis Utilizing Gramsci's Theory of Hegemony

วัทญญ ไจบรียุธิ¹ กอปรกุล นีละไพจิตร^{2*} จิตสุภา กิตติผดุง³ ชวพล ช้างกลาง⁴ อรวรรณ นักปราชญ์⁵

Watunyu Jaiborisudhi Korbkusol Neelapaichit Jitsupa Kitipadung Chawapon Changklang Orawan Nugprachaya

(Received: May 6, 2025; Revised: June 6, 2025; Accepted: June 8, 2025)

บทคัดย่อ

จากพื้นฐานทางสังคมของสิงคโปร์ที่มีความเป็นปิตาธิปไตย (Patriarchy) อันส่งผลให้เพศหญิงต้องถูกลดทอนความเสมอภาคต่อเพศชายโดยปริยาย จากรูปแบบทางสังคมแบบชายเป็นใหญ่ดังกล่าว จึงได้มีการก่อตั้งองค์กรสตรีเพื่อการวิจัย (Association of Woman for the Research: AWARE) ขึ้น โดยมีเป้าหมายหลักที่มุ่งเน้นไปที่การสร้างความเท่าเทียมทางเพศ บทความนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงรูปแบบของการครอบงำแบบชายเป็นใหญ่ที่เข้าควบคุมกำกับองค์กรสตรีเพื่อการวิจัย และเพื่อศึกษาถึงการต่อรองช่วงชิงการมีบทบาทต่อสตรีองค์กรสตรีเพื่อการวิจัย ภายใต้การครอบงำแบบชายเป็นใหญ่ที่มีการวิเคราะห์ด้วยแนวคิดการครอบงำ (Hegemony) ของอันโตนิโอ กรัมสกี (Antonio Gramsci) ผลการศึกษาพบว่า พรรคกิจประชาชน (People's Action Party: PAP) ได้สนับสนุนประเพณีแบบชายเป็นใหญ่ในสิงคโปร์ จากความต้องการรักษาคุณค่าแบบเอเชีย (Asian Values) เพื่ออ้างไว้ซึ่งอำนาจแห่งการปกครองและควบคุมระหว่างผู้ปกครองและผู้ใต้การปกครองตามหลักการของลัทธิขงจื้อ ตลอดจนพบว่า องค์กรสตรีเพื่อการวิจัยได้ดำเนินกิจกรรมช่วยเหลือผู้หญิงในสิงคโปร์ได้เป็นอย่างดี ด้วยการวางองค์กรให้เป็นองค์กรที่เป็นตัวกลางระหว่างผู้หญิงกับรัฐ ตลอดจนผลิตผลงานวิจัยที่ดีให้แก่รัฐบาลในการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับผู้หญิงในสิงคโปร์ ภายใต้การเลือกแนวทางที่จะประนีประนอมรวมขอมกับอำนาจปิตาธิปไตย มากกว่าเลือกที่จะต่อต้านอำนาจปิตาธิปไตยโดยตรง

คำสำคัญ: ปิตาธิปไตย ขงจื้อ องค์กรสตรีเพื่อการวิจัย คุณค่าแบบเอเชีย สิงคโปร์

^{1,2,5} สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จ.ปทุมธานี 12121

Institute of East Asian Studies, Thammasat University, Pathumthani, 12121 Thailand.

³ สำนักนวัตกรรมการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพฯ 10110

Innovative Learning Center, Srinakharinwirot University, Bangkok, 10110 Thailand.

⁴ วิทยาลัยผู้นำและนวัตกรรมสังคม มหาวิทยาลัยรังสิต จ.ปทุมธานี 12000

College of Social Leadership and Innovation, Rangsit University, Pathumthani, 12000 Thailand.

*Corresponding Author E-mail: korbkusol@asia.tu.ac.th

Abstract

Singapore is a patriarchal society in which the status of women is inferior to that of men. This condition stimulated the establishment of the Association of Women for Action and Research (AWARE) with the mission of promoting gender equality in Singapore. This article has two objectives. First, it examines a pattern of male domination and control over AWARE. Second, it studies how the association plays its bargaining roles under the patriarchal circumstance. Applying Gramsci's theory of hegemony, the study shows that the ruling People's Action Party (PAP) has embraced the patriarchal tradition by adhering to Asian values and Confucianism to maintain its legitimate power based on the ruler-subject relationship. In response, AWARE has resorted to a conciliatory rather than an approach of direct resistance to the patriarchal state through the implementation of three main strategies: providing necessary aid to women and girls, positioning its neutrality between women and the state, and producing useful research for the government to resolve women-related issues.

Keywords: Patriarchy, Confucianism, Association of Women for Action and Research, Asian Values, Singapore

บทนำ

องค์กรสตรีเพื่อการวิจัย (Association of Women for Action and Research: AWARE) ซึ่งในบทความนี้จะเรียกว่า AWARE มีจุดเริ่มต้นมาจากการสัมมนาเรื่อง “Women's Choices, Women's Lives” ในปี ค.ศ. 1984 หลังจากนั้น ในปี ค.ศ. 1985 จึงได้มีการก่อตั้งองค์กร AWARE ขึ้น โดยมีเป้าหมายหลักมุ่งเน้นไปที่ความเท่าเทียมทางเพศ พร้อมทั้งจัดอุปสรรคทั้งปวงที่เกี่ยวข้องกับทางเพศสถานะที่เกิดขึ้นในสังคมสิงคโปร์ (Association of Women for Action and Research [AWARE], n.d.) อย่างไรก็ตามจากแนวทางรัฐบาลพรรคกิจประชาชน (People's Action Party: PAP) ที่ได้สร้างสิงคโปร์ขึ้นมาด้วยหลักคิดการเมืองเพื่อความอยู่รอด (Politic of Survival) เพื่อให้สิงคโปร์เป็นสังคมที่เข้มแข็งทนทาน (Rugged Society) ด้วยอุดมการณ์ที่เรียกว่า ค่านิยมแบบเอเชีย (Asian Values) โดยการสร้างความชอบธรรมให้แก่ระบอบการปกครองแบบครอบครัว (Paternalism) อันมีรากฐานมาจากหลักการของขงจื้อ (Confucianism) เน้นผลประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าผลประโยชน์ส่วนตัว ยอมรับอำนาจแห่งรัฐ ยอมรับการครอบงำควบคุมจากรัฐต่อต้านระบบเชิงคุณค่าจากตะวันตก อาทิ แนวคิดเสรีนิยมประชาธิปไตย สิทธิมนุษยชน สตรีนิยม และความเป็นเพศที่สาม จากพื้นฐานทางสังคมของสิงคโปร์ที่มีความเป็นปิตาธิปไตยภายใต้วัฒนธรรมขงจื้อ ส่งผลให้ความเป็นหญิงสิงคโปร์ต้องถูกลดทอนความเสมอภาคต่อความเป็นชายโดยปริยาย หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือพื้นที่การเคลื่อนไหวทางการเมืองของสตรีเพศ (ทั้งในสังคมและในครอบครัว) ถูกจำกัด ควบคุม ครอบงำ และบงการด้วยอุดมการณ์ปิตาธิปไตยแห่งสิงคโปร์ (Barr, 2003; Johnson, 1997; Jongwilaiwan & Thomson,

2011; Lee, 1996; Nasir & Turner, 2012; Roy, 1994; Sim, 2001)

ภายใต้สถาปัตยกรรมทางสังคมแบบปิตาธิปไตยของสิงคโปร์ อันมีอุดมการณ์ กลไก และกระบวนการในการกำกับ ควบคุม ชี้นำ ตลอดจนประกอบสร้างวิถีแบบชายเป็นใหญ่ขึ้นมาในสังคม ซึ่ง AWARE เป็นองค์กรที่มีภาระหน้าที่เพื่อสตรี เพื่อความเท่าเทียม จะสามารถดำรงไว้ซึ่งภาระหน้าที่แห่งตนไว้ได้อย่างไรท่ามกลางกระแสหลักที่เต็มไปด้วยอุดมการณ์เพื่อบุรุษ เพื่อความไม่เท่าเทียม บทความนี้จะทำการศึกษาและวิเคราะห์ถึงรูปแบบของการครอบงำทางสังคมแบบชายเป็นใหญ่ที่เข้ามาควบคุมกำกับ AWARE ตลอดจนเพื่อศึกษาและวิเคราะห์ถึงการต่อรองช่วงชิงการมีบทบาทของสตรีองค์กรสตรี AWARE ภายใต้การครอบงำแบบชายเป็นใหญ่ที่มีด้วยแนวคิดการครอบงำของอันโตนิโอ กรัมชี่

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษารูปแบบของการครอบงำทางสังคมแบบชายเป็นใหญ่ที่เข้ามาควบคุมกำกับองค์กรสตรี AWARE ด้วยแนวคิดการครอบงำของอันโตนิโอ กรัมชี่
2. เพื่อศึกษาการต่อรองช่วงชิงการมีบทบาทของสตรีองค์กรสตรี AWARE ภายใต้การครอบงำแบบชายเป็นใหญ่ที่มี ด้วยแนวคิดการครอบงำของอันโตนิโอ กรัมชี่

ทบทวนวรรณกรรมและกรอบการวิเคราะห์

บทความชิ้นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการดำรงอยู่ของ AWARE ภายใต้ข้อจำกัดทางสังคมแบบปิตาธิปไตยและอำนาจนิยมของสิงคโปร์ โดยใช้กรอบแนวคิดการครอบงำ (Hegemony) และประชาสังคม (Civil Society) ของอันโตนิโอ กรัมชี่

หนึ่งในแนวคิดที่กรัมชี่ได้พัฒนาต่อยอด คือ แนวคิดการครอบงำ (Hegemony) โดยมีสมมุติฐานหลักคือ มนุษย์ไม่ได้ถูกปกครองโดยการใช้อำนาจเพียงอย่างเดียวเท่านั้น หากแต่มนุษย์ยังถูกควบคุมโดยแนวคิดอุดมการณ์ด้วยอีกทางหนึ่ง (Bates, 1975) Litowitz (2000) ขยายความว่า ตามทฤษฎีของกรัมชี่ แนวคิดการครอบงำ คือ สภาพการณ์ที่กลุ่มสังคมกลุ่มหนึ่งมีความเหนือกว่าได้โดยไม่เพียงแต่ใช้อำนาจทางกายภาพเท่านั้น หากแต่ยังผ่านความยินยอมพร้อมใจของผู้ที่ถูกครอบงำด้วย Padawangi (2014) อธิบายว่าตามแนวทางของกรัมชี่ โครงสร้างอำนาจในสังคมอยู่ได้ด้วยการครอบงำซึ่งผู้ที่มีสถานะรองยินยอมจะถูกครอบงำ ความยินยอมพร้อมใจดังกล่าวสืบทอดได้ด้วย การศึกษาที่กำหนดโดยปัญญาชน ผู้มีส่วนช่วยส่งต่อความคิดต่าง ๆ เพื่อรับรองความชอบธรรมให้แก่อำนาจที่มีอยู่ Katz (2010) มองว่า ชนชั้นนำที่มีสถานะเหนือกว่าได้ใช้อำนาจรัฐและวัฒนธรรมประชานิยม สื่อมวลชน การศึกษาและศาสนาเพื่อส่งเสริมแนวคิดอุดมการณ์ที่สนับสนุนสถานะของตนเอง Urbinati (1998) กล่าวว่า แนวคิดการครอบงำ คือ ยุทธศาสตร์การใช้อำนาจผ่านการทำงานด้านวัฒนธรรม อันเป็นสถานการณ์ที่ผู้ได้การปกครองอยู่ภายใต้การครอบงำจนไม่อาจพึ่งพาตนเองได้

ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ตามทฤษฎีของกรัมชี่การครอบงำมี 2 กลไก คือ 1) การควบคุมโดยการใช้อำนาจกำกับจัดการ อาทิ การใช้อำนาจแห่งรัฐ ผ่านกฎหมาย ตลอดจนการใช้อำนาจต่าง ๆ และ 2) กลไกเชิงอุดมการณ์ที่แอบแฝงและซับซ้อน ด้วยการควบคุมและโน้มน้าวผ่านการเผยแพร่มุมมองของกลุ่มผู้ครอบงำว่า

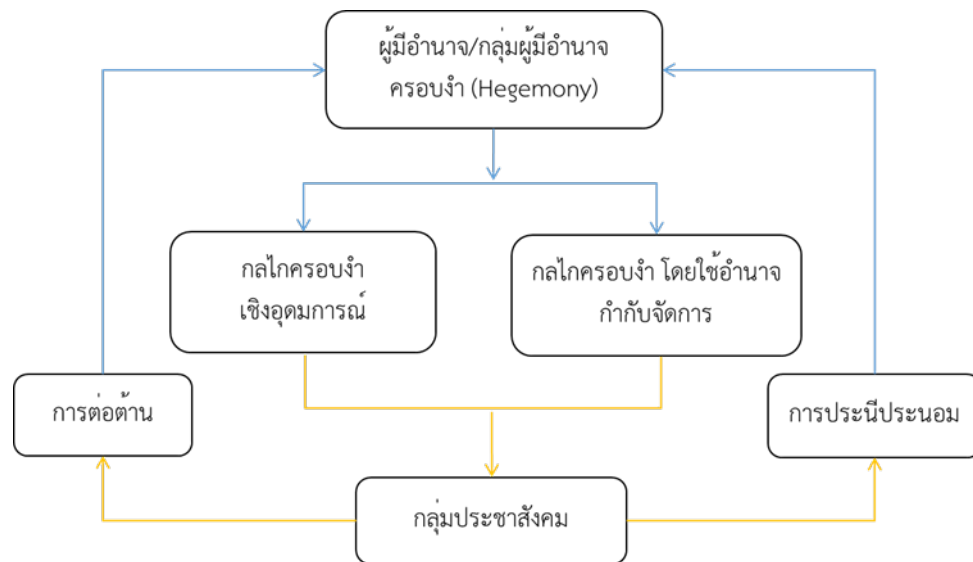
เป็นสากลและธรรมชาติจนความคิดและการปฏิบัติของฝ่ายที่ครอบงำกลายเป็นส่วนหนึ่งของสามัญสำนึก ดังนั้น ภายใต้ระบอบการครอบงำ การจัดระเบียบทางสังคมที่ไม่เท่าเทียมจะได้รับการสถาปนาขึ้นในโรงเรียน โบสถ์ กลไกเชิงสถาบันต่าง ๆ หรือแม้แต่วัฒนธรรมประชานิยม (Litowitz, 2000)

ในทฤษฎีของกรัมซี ประชาสังคมอยู่ในโครงสร้างส่วนบน (superstructure)² ของสังคม โดยเชื่อมโยงกับสถาบัน รูปแบบต่าง ๆ ของการตระหนักรับรู้ รวมถึงการปฏิบัติทางการเมืองและสังคมด้วย (Williams, 1978) นอกจากนั้นแล้ว ประชาสังคมยังครอบคลุมทั้งสถาบันที่เป็นผู้แทนของปริมณฑลทางเศรษฐกิจด้วย ยกตัวอย่างเช่น สหภาพลูกจ้าง สหภาพการค้า และภาคประชาสังคมที่ยอมรับกันทั่วไป ไม่ว่าจะเป็นโบสถ์ พรรคต่าง ๆ สมาคมวิชาชีพ องค์กรด้านการศึกษาและวัฒนธรรมด้วย (Katz, 2010) กรัมซี ยังได้นำเสนอความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนระหว่างรัฐ ประชาสังคมและอำนาจการครอบงำด้วย โดยภายใต้ความสัมพันธ์ดังกล่าว ประชาสังคมมี 2 บทบาทภายใต้วิภาษวิธี คือ การเป็นตัวแทนของรัฐบาลและเป็นขุมพลังของอำนาจการครอบงำ ในด้านหนึ่งประชาสังคมถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการรักษาความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่มีอยู่ในสังคม โดยทำหน้าที่เป็นพื้นที่สร้างความยินยอมพร้อมใจ เพราะจากที่กล่าวไปแล้วข้างต้น การครอบงำไม่เพียงเกิดจากการใช้อำนาจบังคับเท่านั้น แต่ยังเป็นเรื่องของอำนาจแนวคิดและการยินยอมพร้อมใจด้วย ดังนั้น กิจกรรมการดำเนินการภายใต้รูปแบบของประชาสังคมจึงเป็นเครื่องมือในการทำหน้าที่สร้างความชอบธรรมให้แก่ความสัมพันธ์เชิงอำนาจ แต่อีกด้านหนึ่ง ประชาสังคม คือ พื้นที่ของการสร้างสรรค์ที่ซึ่งแรงต่อต้านการครอบงำได้ผลักดันทางเลือกต่าง ๆ ของอุดมการณ์และแนวทางปฏิบัติที่ครอบงำอยู่ ทั้งนี้ กรัมซีไม่ได้พัฒนาแนวคิดประชาสังคมเพียงเพื่อเป็นทฤษฎีและปรัชญาเท่านั้น หากแต่กรัมซีมองว่า ประชาสังคมยังจะต้องพัฒนาขึ้นเพื่อเป็นยุทธศาสตร์ของการปฏิวัติทางสังคมอีกด้วย เพื่อผลักดันให้กลุ่มที่มีสถานะรองสามารถเข้าถึงอำนาจทางการเมือง ทั้งยังสร้างเงื่อนไขและกล่อมเกล่าให้เกิดสังคมที่เห็นพ้องกันโดยไม่มีปัจเจกหรือกลุ่มใดถูกลดทอนให้อยู่สถานะที่เป็นรอง (Anderson, 1976) ดังจะเห็นได้ว่า ในทฤษฎีของกรัมซี การเปลี่ยนแปลงสังคมต่าง ๆ เริ่มต้นที่ประชาสังคมและสิ้นสุดลงที่การขยายขอบเขตของประชาสังคมออกไปจนไม่มีความจำเป็นต้องมีกลไกการบังคับอีกต่อไป (Katz, 2010) หรือกล่าวได้ว่าภายใต้กรอบแนวคิดการครอบงำ (Hegemony) และประชาสังคม (Civil Society) ของกรัมซีที่มองว่า กลไกในการครอบงำมีด้วยกัน 2 กลไก ได้แก่ 1) กลไกครอบงำเชิงอุดมการณ์ และ 2) กลไกครอบงำโดยการใช้อำนาจกำกับจัดการ ในขณะที่กลุ่มประชาสังคมผู้มีสถานะที่ด้อยกว่าในเชิงอำนาจมีทางเลือกในการปะทะสังสรรค์กับอำนาจครอบงำที่เหนือกว่าได้ อันมี 2 รูปแบบด้วยกัน อันได้แก่ 1) การต่อต้าน และ 2) การประนีประนอม ทั้งนี้เพื่อการมีภาระหน้าที่เปิดพื้นที่ตามเป้าหมายของกลุ่มประชาคมนั้น ๆ ดังแผนภาพของกรอบแนวคิดในการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

² โครงสร้างสังคม ประกอบด้วย โครงสร้างส่วนบน (โครงสร้างอุดมการณ์) และโครงสร้างส่วนล่าง (โครงสร้างทางเศรษฐกิจ) สำหรับกรัมซีแล้ว โครงสร้างส่วนบนมีความสำคัญ ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง และส่งผลต่อสังคมโดยรวม ต่างจากนักคิดสำนักมาร์กซิสต์คนอื่น ๆ ที่ให้ความสำคัญอย่างมากกับโครงสร้างส่วนล่าง สำหรับโครงสร้างส่วนบน ประกอบด้วย สังคมการเมือง (Political Society: State) และประชาสังคม (Civil Society) ซึ่งเป็นโครงสร้างของระบบความคิด ความเชื่อ อุดมการณ์ กฎหมาย วัฒนธรรม และอื่น ๆ ที่ไม่ใช่โครงสร้างทางเศรษฐกิจ (วัชรพล พุทธิรักษา, 2551) และ Ungsachaval (2016) สรุปว่า โครงสร้างส่วนบน คือ พื้นที่ของการผลิตซ้ำวัฒนธรรมมวลชนและอุดมการณ์

ภาพที่ 1

กรอบแนวคิดการครอบงำ (Hegemony) และประชาสังคม (Civil Society) ของอันโตนิโอ กรัมชี

AWARE ภายใต้กลไกการครอบงำแบบปิตาธิปไตย

ภายใต้แนวคิดการครอบงำ (Hegemony) และประชาสังคม (Civil Society) ของอันโตนิโอ กรัมชี สังคโปร์จึงมีกลไกการครอบงำในการสร้างสังคมปิตาธิปไตย ดังนี้

กลไกการครอบงำเชิงอุดมการณ์ในการสร้างสังคมปิตาธิปไตย

สิงคโปร์มีลักษณะความเป็นพหุสังคม (Plural Society) ที่ซึ่งผู้คนมีความหลากหลายด้านเชื้อชาติ ศาสนา และวัฒนธรรม อาศัยอยู่ร่วมกัน โดยในด้านเชื้อชาติ ประชากรสิงคโปร์ส่วนใหญ่เป็นชาวจีน จากการสำรวจสำมะโนครัวปี ค.ศ. 2020 พบว่า มีชาวจีนประมาณร้อยละ 74 ชาวมลายูประมาณร้อยละ 13 และชาวอินเดียประมาณร้อยละ 9 นอกเหนือจากนั้น ร้อยละ 3 เป็นเชื้อชาติอื่น ๆ อาทิ ยูเรเชียน (Department of Statistics, 2020) แม้ว่าชาวจีนสิงคโปร์จะมีการแบ่งไปตามกลุ่มทางสำเนียงภาษา ได้แก่ ฮกเกี้ยน แต่จิว กวางตุ้ง และแคะ ส่งผลให้ชาวจีนแต่ละกลุ่มเมื่ออพยพเข้ามาในสิงคโปร์ก็จะรวมกลุ่มกันไปตามกลุ่มชุมชนที่กลุ่มตนมีพื้นเพมาแต่เดิม (ภูวดล ทรงประเสริฐ, 2547) จากที่สิงคโปร์มีชาวจีนเป็นชนกลุ่มใหญ่ที่สุด ส่งผลให้ลัทธิขงจื๊อได้กลายมาเป็นหลักการสำคัญในการดำเนินชีวิตของชาวสิงคโปร์ไปโดยปริยาย

ลัทธิขงจื๊อ มีหลักคำสอนที่ส่งเสริมสถานะของผู้ชาย อาทิ ผู้ชายต้องเป็นใหญ่ในครอบครัว ผู้หญิงจะต้องแต่งงานแล้วเข้าบ้านของสกุลฝ่ายชาย ผู้หญิงต้องปรนนิบัติผู้ชายให้เป็นอย่างดี และลูกชายจะถือว่าเป็นผู้สืบสกุล ด้วยเหตุนี้พื้นฐานทางสังคมของสิงคโปร์จึงมีลักษณะของความเป็นปิตาธิปไตย หรือชายเป็นใหญ่ (Patriarchy) ทั้งนี้สังคมแบบปิตาธิปไตย คือ สังคมที่มีศูนย์กลางอยู่ที่ผู้ชาย กำหนดโดยผู้ชายและครอบงำโดยผู้ชาย ถึงแม้การกดขี่ผู้หญิงจะไม่ได้เป็นหลักสำคัญของความเป็นปิตาธิปไตย หากแต่ระบบสังคมในลักษณะดังกล่าวย่อมหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะให้คุณค่ากับความเป็นชายเหนือกว่าความเป็นหญิง (Johnson, 1997) ในบริบทสิงคโปร์ความเป็นปิตาธิปไตยสะท้อนอยู่ในวัตรปฏิบัติทางการเมืองและสังคม ด้วยการสร้างความชอบธรรม

ให้กับการแบ่งบทบาทหน้าที่ของชายและหญิง (Lawson, 2005) โดยเฉพาะที่ปรากฏชัดในนโยบายการเกณฑ์ทหารและการบริหารจัดการประชากร (Tan, 2001)

ภายใต้การปกครองของพรรคกิจประชาชน (People's Action Party: PAP) ที่สามารถครอบงำการเมืองของสิงคโปร์อย่างต่อเนื่องและยาวนานนับตั้งแต่ปี ค.ศ. 1959 ซึ่งพรรคกิจประชาชนก็ได้ส่งผ่านและสืบทอดอำนาจทางการเมืองมาถึง 3 รุ่น³ หลักปฏิบัติของลัทธิขงจื๊อยังมีอิทธิพลต่อหลักการเกี่ยวกับเพศสภาวะ (Gender) ของพรรคกิจประชาชนเป็นอย่างมาก กล่าวคือ รัฐบาลพรรคกิจประชาชนสนับสนุนประเพณีแบบชายเป็นใหญ่ในสิงคโปร์ ภายใต้ความต้องการรักษาคุณค่าแบบเอเชีย (Asian Values) อันมุ่งเน้นไปที่การให้ผู้ใต้การปกครองเคารพผู้ปกครอง กฎระเบียบสำคัญยิ่งไปกว่าเสรีภาพ บุตรต้องเชื่อฟังบิดา ด้วยความเชื่อที่ว่าธำรงลักษณะของครอบครัวแบบชายเป็นใหญ่ให้สืบไปนั้น เป็นสิ่งจำเป็นต่อเสถียรภาพทางสังคมและถือว่าเป็นผลประโยชน์แห่งรัฐ เพื่อความอยู่รอด (Politic of Survival) ของรัฐขนาดเล็กที่ขาดแคลนทรัพยากร ในหลายต่อหลายมิติอย่างสิงคโปร์ (Barr, 2003; Johnson, 1997; Jongwilaiwan & Thomson, 2011; Lee, 1996; Nasir & Turner, 2012; Roy, 1994; Sim, 2001) จนพรรคกิจประชาชนได้ผลักดันสมุดปกขาวที่ว่าด้วยอุดมการณ์ร่วมของชาติ (White Paper on Shared Values) 5 ประการ (Tan, 2012) อันได้แก่

1. ประเทศชาติมาก่อน ชุมชนและสังคมต้องมาก่อน
2. ครอบครัวเป็นรากฐานของสังคม
3. การสนับสนุนชุมชนด้วยความเคารพผลประโยชน์ส่วนบุคคล และการเกื้อกูลกัน
4. การประนีประนอมเพื่อผลประโยชน์ของส่วนรวม
5. ให้ความสำคัญต่อชาติเหนือชุมชนและสังคม

ในปัจจุบันองค์กรสตรี AWARE ยังคงดำเนินกิจกรรมขององค์กรอย่างต่อเนื่องบนรากฐานวัฒนธรรมแบบขงจื๊อที่เข้มแข็ง สำหรับพื้นฐานทางการเมืองในครอบครัวสิงคโปร์ ปัจจุบันแม้ว่าผู้หญิงสิงคโปร์จะมีการศึกษา และความสามารถ แต่เมื่อแต่งงานกับชาวจีนสิงคโปร์แล้วต่างก็ต้องยอมรับภาระแบบ “ทวิบทบาท” โดยต้องเป็นแรงงานแบบไร้ค่าจ้างในบ้าน และเป็นแรงงานมีค่าจ้างในที่ทำงาน กล่าวคือ ผู้หญิงสิงคโปร์ต้องรับภาระที่หนักทั้งภาระงานในที่ทำงาน และภาระหน้าที่ในบ้าน ภาระการเป็นแม่ ตลอดจนภาระการเป็นภรรยาและลูกสะใภ้ในกรอบของวัฒนธรรมแบบขงจื๊อ ที่ผู้ชายมีสถานะเป็นผู้นำและมีความเหนือกว่าเสมอในทุก ๆ ด้าน กล่าวได้ว่าสังคมชายเป็นใหญ่ในสิงคโปร์เกิดขึ้นจากพื้นฐานทางครอบครัวแบบชายเป็นใหญ่นั้นเอง (Association of Women for Action and Research [AWARE], 2023; Tan, 2001)

ลักษณะเช่นนี้จึงเป็นการครอบงำในเชิงอุดมการณ์ผ่านสถาบันทางศาสนา ซึ่งเป็นสถาบันที่มีความเข้มแข็งเป็นอย่างยิ่งในการครอบงำ ผ่านกระบวนการผลิตซ้ำอย่างยาวนาน ทำให้ผู้หญิงสิงคโปร์ต้องยอมรับสถานะดังกล่าวโดยปริยาย ผ่านพิธีกรรมที่เรียกว่า “การแต่งงาน” อันเป็นวาทกรรมที่มีอำนาจในการควบคุมผู้หญิงสิงคโปร์ให้อยู่ภายใต้กรอบประเพณีและวัฒนธรรมแบบขงจื๊อไปโดยปริยาย

³ หลังจากลี กวน ยู ได้ลงจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรีแห่งสาธารณรัฐสิงคโปร์ แล้วผู้ขึ้นมาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีต่อจาก ลี กวน ยู ก็คือ โก๊ะ จ๊ก ตง อดีตผู้บริหารบริษัท Neptune Orient Line อดีตรองนายกรัฐมนตรีและอดีตรัฐมนตรีหลายกระทรวง จนถึงปัจจุบันผู้สืบทอดอำนาจทางการเมืองของพรรคกิจประชาชนก็คือ พลจัตวา ลี เซียน หลง ผู้เป็นบุตรชายของ ลี กวน ยู

จากข้างต้นทั้งสมมุติฐานของพรรคกิจประชาชนและวาทกรรมแบบชายเป็นใหญ่สะท้อนให้เห็นถึงการเน้นย้ำผลิตซ้ำระบบคุณค่าที่มีรากฐานมาจากลัทธิขงจื้อที่ว่าด้วยความสัมพันธ์ของคนภายในสังคม อันปฏิเสธไม่ได้ว่าระบบคุณค่าเป็นกลไกเชิงอุดมการณ์ในการครอบงำ กำหนด ควบคุมสังคมให้เกิดมโนทัศน์ที่ทำให้ความสำคัญต่อสังคมแบบชายเป็นใหญ่ร่วมกัน ซึ่งกลุ่มประชาสังคมก็เป็นส่วนหนึ่งของสิงคโปร์ กลุ่มประชาสังคมอย่างเช่น AWARE จึงต้องอยู่ภายใต้กลไกเชิงอุดมการณ์นี้เช่นกัน

กลไกการครอบงำโดยใช้อำนาจจัดการในสังคมปิตาธิปไตย

ในมุมมองของตะวันตกมองว่ารัฐบาลพรรคกิจประชาชนได้ปกครองสิงคโปร์ด้วยความเป็นอำนาจนิยม ภายใต้การใช้อำนาจรัฐและกฎหมายผลักดันนโยบายต่าง ๆ ให้เป็นรูปธรรมอย่างมีประสิทธิภาพจนประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดี อาทิ นโยบายการเคหะซึ่งถือว่าเป็นนโยบายที่พรรคกิจประชาชนได้ผลักดันจนเป็นรูปธรรมและสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนสิงคโปร์มากที่สุด ภายใต้การดำเนินการของคณะกรรมการพัฒนาการเคหะ (Housing Development Board: HDB) ได้สร้างที่อยู่อาศัยอย่างรวดเร็วเท่าทันต่อความต้องการประชาชน โดยในช่วงปี ค.ศ. 1960-1965 รัฐบาลได้สร้างอาคารไปทั้งหมด 54,430 ยูนิต เฉลี่ย 9,072 ยูนิตต่อปี และในปี ค.ศ. 1966-1970 ได้สร้างแฟลตไปทั้งหมด 66,239 ยูนิต เฉลี่ย 13,248 ยูนิตต่อปี (Quah, 1987) ในอีกทางหนึ่งพรรคกิจประชาชนก็ได้ใช้กฎหมายและมาตรการของรัฐต่าง ๆ อย่างกฎหมายความมั่นคงภายใน (Internal Security Act: ISA) ในการจัดการกับพรรคการเมืองคู่แข่งอื่น ๆ นักวิชาการ สื่อมวลชน และกลุ่มเคลื่อนไหวต่าง ๆ ที่มีความเห็นตรงข้ามกับรัฐบาล (Ang, 2011; Bedlington, 1978)

จากข้างต้น รัฐบาลสิงคโปร์จึงเป็นทั้งผู้ให้และผู้จัดระเบียบภายในสังคม ไม่เว้นแม้แต่ประเด็นที่เกี่ยวกับเพศภาวะในสิงคโปร์ อาทิ ในช่วงทศวรรษที่ 1980 ถึง ต้นทศวรรษที่ 1990 สิงคโปร์ได้รับอิทธิพลของกระแสเสรีนิยมตะวันตก รัฐบาลจึงส่งเสริมคุณค่าทางวัฒนธรรมแบบเอเชียในการต่อต้านกระแสดังกล่าว โดยเฉพาะวัฒนธรรมแบบที่ให้คุณค่าชายเป็นใหญ่ย่อมเป็นสิ่งที่สำคัญ ภายใต้การเชื่อมโยงถึงว่าเพศชายนั้นเป็นผู้ปกป้องครอบครัว และเพศชาย (เหล่าชายชุดขาวในพรรคกิจประชาชน) ก็เป็นผู้สร้างและปกป้องชาติสิงคโปร์เช่นกัน ดังนั้นประชาชนจึงต้องยึดมั่นในวัฒนธรรมและเชื่อฟังการชี้นำจากรัฐบาล ทั้งนี้มีเป้าหมายเพื่อต่อต้านกับหลักการสิทธิมนุษยชนที่อาจจะเข้ามาเป็นภัยคุกคามต่อความมั่นคงและเสถียรภาพแห่งรัฐ รัฐบาลจึงต้องดำเนินวิเทโศบายในการกระชับอำนาจเพื่อการครอบงำประชาชน ด้วยการผลิตซ้ำวาทกรรมเพื่อตอกย้ำถึงบุญคุณของระบอบปิตาธิปไตย หรือจะเป็นในกรณีของสิทธิในการขอเช่าซื้อบ้านของโครงการการเคหะนั้นผู้ที่มีสิทธิจะต้องเป็นคู่แต่งงานเท่านั้น (Tan, 2001) อันเป็นการบีบบังคับผู้หญิงสิงคโปร์ให้ต้องไปอยู่ภายใต้การครอบงำภายใต้ความเป็นปิตาธิปไตย

กล่าวได้ว่าพรรคกิจประชาชนมีทัศนคติต่อประชาชนว่า ประชาชนต้องเป็นลูกที่คอยปฏิบัติตามรัฐบาลที่มีสถานะเสมือนกับบิดาผู้ให้ แต่ก็พร้อมที่จะลงโทษบุตร (ประชาชน) ได้เสมอ หากมีพฤติกรรมขัดต่อระเบียบและความสงบเรียบร้อยแห่งรัฐ อันเป็นกลไกการครอบงำโดยใช้อำนาจจัดการ ดังนั้น บุตรหรือประชาชนจะต้องเชื่อฟังรัฐบาล แล้วรัฐบาลจะนำความผาสุกและความกินดีอยู่ดีมาสู่ประชาชน อันหมายถึงว่า รัฐบาล

สิงคโปร์ได้จำกัดพื้นที่ทางการเมืองของประชาชน อันหมายรวมถึงการเคลื่อนไหว บทบาท ตลอดจนพื้นที่ทางการเมืองของกลุ่มประชาสังคมอย่างองค์กรสตรี AWARE เช่นกัน

AWARE กับการต่อรอง ช่วงชิงบทบาทหน้าที่ภายใต้การครอบงำแบบปิตาธิปไตย

ภายใต้การครอบงำแบบปิตาธิปไตยของสิงคโปร์ ก็ยังมีความพยายามในการประนีประนอมต่อรองต่อต้าน ช่วงชิงบทบาทของสตรี ดังจะเห็นได้จากบทความเรื่อง “Thai wives in Singapore and transnational patriarchy” โดย Jongwilaiwan and Thomson (2011) ที่แสดงให้เห็นถึงการต่อต้านของผู้หญิงสิงคโปร์ซึ่งไม่ต้องการที่จะแต่งงานภายใต้อุดมการณ์การครอบงำเช่นนี้ ทำให้ผู้หญิงสิงคโปร์จำนวนไม่น้อยที่มีการศึกษาเลือกที่จะไม่แต่งงาน ส่งผลให้ผู้ชายชาวสิงคโปร์ต้องพยายามอ้างสถาบันครอบครัวตามแบบขงจื้อ เพื่อที่จะหาทายาท (เพศชาย) ไว้สืบสกุล ด้วยการหาคู่แต่งงานที่มาจากประเทศที่ด้อยพัฒนามากว่า อาทิจากประเทศไทย สภาวะดังกล่าวจึงเป็นการคงสถานการณ์การครอบงำต่อผู้หญิงเอาไว้ภายใต้สถาบันครอบครัวของสิงคโปร์ แต่เป็นเปลี่ยนการครอบงำจากผู้หญิงสิงคโปร์ไปสู่ผู้หญิงไทยและผู้หญิงชาติที่ด้อยกว่าชาติอื่น ๆ

จากลักษณะทางสังคมแบบปิตาธิปไตยและอำนาจนิยมเช่นนี้ จึงเกิดความไม่เท่าเทียม และความรุนแรงที่เกิดขึ้นในสังคมสิงคโปร์ในหลายรูปแบบด้วยกัน อาทิ การกดขี่ผู้หญิงภายในครอบครัว การคุกคามต่อผู้หญิงในที่ทำงาน กฎหมายที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้หญิง แรงงานหญิงที่ถูกเอาเปรียบจากนายจ้าง AWARE จึงมีภาระหน้าที่ในการให้ความเท่าเทียมทางเพศบนรากฐานจากการศึกษาวิจัย โดยในธรรมนูญข้อบังคับของ AWARE ที่ประกาศใช้เมื่อเดือนกันยายน ค.ศ. 2023 ได้ระบุว่า AWARE มีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมสิทธิสตรีและเสริมสร้างความเท่าเทียมทางเพศ (AWARE, 2023) โดยมีหน้าที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

1. การสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติทางเพศและสิทธิสตรี
2. การดำเนินงานวิจัยเกี่ยวกับความเท่าเทียมทางเพศและสิทธิสตรี
3. ให้ความช่วยเหลือผู้หญิงที่ตกอยู่ในสภาวะวิกฤติ
4. ส่งเสริมการศึกษาเรื่องความเท่าเทียมทางเพศและสิทธิสตรี
5. ส่งเสริมกฎหมาย นโยบาย ทศนคติและการปฏิบัติที่สนับสนุนความเท่าเทียมทางเพศและสิทธิสตรี
6. ส่งเสริมสิทธิสตรีด้วยการรณรงค์และมีส่วนร่วมในกระบวนการระดับประเทศ ภูมิภาคและระหว่างประเทศ
7. มีส่วนร่วมกับชุมชนและผู้กำหนดนโยบายและมีส่วนร่วมกับภาคประชาสังคม (AWARE, 2023)

เพื่อบรรลุเป้าหมายดังกล่าว AWARE ได้ดำเนินปฏิบัติการต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- Helpline โดย AWARE จะมีอาสาสมัครที่ผ่านการอบรมจนสามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่หลากหลายของผู้ต้องการปรึกษาทางโทรศัพท์ ซึ่งมีจุดประสงค์เพื่อช่วยเหลือผู้หญิงที่ต้องการคำปรึกษา ข้อมูลต่าง ๆ ตลอดจนให้ความช่วยเหลือ

- Befrienders เป็นการบริการเพื่อช่วยเหลือผู้หญิงที่เป็นเหยื่อของความรุนแรง ที่จะต้องไปติดต่อกับสถานที่ต่าง ๆ อาทิ ศาลครอบครัว สถานีตำรวจ และโรงพยาบาล เป็นต้น Befrienders จะเดินทางไปเป็นเพื่อนเพื่อให้ผู้หญิงคลายจากความกลัวต่าง ๆ
- Counseling มีหน้าที่ให้คำปรึกษาแก่ บุคคล ชีวิตคู่ และครอบครัว ตลอดจนการจัด Work Shop ในการแก้ไขเยียวยาปัญหาต่าง ๆ
- Legal Clinic โดยจะมีนักกฎหมายที่เชี่ยวชาญคอยให้คำปรึกษาเดือนละสองครั้ง (AWARE, n.d.)

โดยทั่วไปแล้ว AWARE จะดำเนินการในการทำวิจัยเพื่อเป้าหมายที่จะนำมาแก้ปัญหาและสะท้อนปัญหาเกี่ยวกับผู้หญิงในสิงคโปร์ โดยจะยกตัวอย่างรายงานต่าง ๆ ของ AWARE ดังนี้ Beyond Youth: Women Growing Older and Poorer (AWARE, 2005), The Empowerment of Woman (Soin, 1998), Woman Work and Family (Chew, 1998), และ Workplace Sexual Harassment (AWARE, 2008) เป็นต้น กอปรกับ AWARE ยังได้ผลักดันแก้ไขความไม่เป็นธรรมต่าง ๆ ทั้งที่เกิดจากรัฐแบบปิตาธิปไตย และสังคมทั่วไปในหลายกรณี ไม่ว่าจะเป็น กรณีการเปลี่ยนแปลงวิธีการจัดการของตำรวจสิงคโปร์ต่อกรณีการข่มขืน ซึ่งได้รับแรงผลักดันจาก Proposal for standardizing and enhancing police procedure in rape management ของ AWARE กรณีรัฐบาลยอมแก้ไขกฎหมายให้ผู้หญิงสามารถ Sponsor คู่หมั้นชาวต่างชาติในการยื่นเป็น Citizen หรือ PR กรณีที่รัฐบาลแก้กฎหมายที่ให้สิทธิความเป็นพลเมืองแก่ลูกของผู้หญิงสิงคโปร์ที่แต่งงานกับคนต่างชาติเท่ากับลูกของผู้ชายสิงคโปร์ที่แต่งงานกับคนต่างชาติ และกรณีที่รัฐบาลยอมรับให้ผู้หญิงและผู้ชายมีบทบาทเท่าเทียมในการเป็นหัวหน้าครอบครัว (AWARE, n.d.)

จะเห็นได้ว่า เมื่อสังคมสิงคโปร์มีลักษณะการครอบงำอยู่สูง AWARE จึงเป็นองค์กรที่เคลื่อนไหวเป็นปากเสียงของผู้หญิงในสิงคโปร์ ตลอดจนทำหน้าที่ผลักดัน ประนีประนอม ต่อรอง และช่วงชิงบทบาทจากอำนาจของปิตาธิปไตย จน AWARE สามารถเข้ามาสนับสนุนผู้หญิงในการช่วงชิงพื้นที่ทางการเมืองในสิงคโปร์ได้อย่างมีศักยภาพ ซึ่งเป็นการเริ่มเปิดพื้นที่ทางการเมืองในครัวเรือนและพื้นที่ทางการเมืองที่รัฐพยายามปิดกั้นมาโดยตลอด ทำให้ปัจจุบัน AWARE จึงเป็นองค์กรหลักในการเคลื่อนไหวทางสังคมที่คอยให้ความช่วยเหลือแก่ผู้หญิงในสิงคโปร์

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาถึงการดำรงอยู่และเสถียรภาพของ AWARE จากข้อสังเกตของ Tan (2001) ที่ว่า

“...องค์กรสตรี AWARE สามารถผลักดันนโยบายต่อรัฐบาลได้ ก็เนื่องมาจาก AWARE นั้นยอมเป็นมิตรกับรัฐบาล และมีการยอมรับกันและกันระหว่างรัฐบาลกับ AWARE รวมถึงการที่ AWARE ตั้งอยู่บนพื้นฐานที่มีความโปร่งใส และมีการนำเสนองานวิจัยที่เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้ดี...”

AWARE สามารถดำรงบทบาทหน้าที่อยู่ได้ในสิงคโปร์เพราะ AWARE เลือกแนวทางที่จะประนีประนอมกับอำนาจปิตาธิปไตย มากกว่าเลือกที่จะต่อต้านปิตาธิปไตยและรัฐบาลโดยตรง ด้วยการวางองค์กรให้เป็นองค์กรที่เป็นตัวกลางระหว่างผู้หญิงกับรัฐ ตลอดจนผลิตผลงานวิจัยที่ดีให้แกรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับผู้หญิงในสิงคโปร์ (รวมไปถึงผู้หญิงต่างชาติที่อยู่ในสิงคโปร์) อันสอดคล้องกับแนวทางการสร้างกลุ่มเคลื่อนไหว

ทางสังคมเทียมของรัฐขึ้นมา ที่เรียกว่า Quasi-NGOs ซึ่งรัฐบาลสร้างขึ้นมากแทนที่กลุ่มเคลื่อนไหวทางสังคมที่จะมาขัดแย้งกับรัฐบาล อาทิ การจัดตั้งองค์กร Yayasan Mendaki และ Sinda เพื่อเป็นตัวกลางสะท้อนปัญหาทางเชื้อชาติ มาเลย์และอินเดีย ต่อรัฐบาล หรือการจัดตั้ง Academy of Law เพื่อตอบโต้กับกลุ่มเคลื่อนไหวทางกฎหมาย (Law Society) หาก AWARE มีแนวทางไปในลักษณะที่ก้าวร้าวและต่อต้านรัฐบาลอย่างรุนแรงหรือเป็นองค์กรที่เคลื่อนไหวทางการเมืองเพื่อต่อต้านกับการเป็นอำนาจนิยมของรัฐบาลโดยตรงซึ่งถือว่าเป็นภัยต่อความมั่นคงแห่งรัฐ ก็ย่อมที่จะต้องถูกกลไกการครอบงำโดยการใช้อำนาจจัดการในการสร้างสังคมปิตาธิปไตยเข้ามาจัดการและควบคุม นอกจากนี้ AWARE ก็แทบจะไม่กล่าวถึงเพศที่สามเลย ก็เนื่องมาจากเรื่องเพศที่สามยังถือว่าเป็นพื้นที่ทางการเมืองที่ปิดอยู่ภายใต้การควบคุมของรัฐบาล ทำให้ AWARE ยังมีอาจก้าวล่วงไปสู่อาณาบริเวณที่หวงห้ามของรัฐบาล ทำให้ AWARE จึงเป็นองค์กรที่ทำหน้าเพียงเพื่อพิทักษ์สิทธิของผู้หญิงเท่านั้น หากได้เป็นองค์กรที่พิทักษ์สิทธิของบรรดาเพศสภาวะ (Gender) ที่แตกต่างกันทั้งหมด

กล่าวได้ว่า AWARE หากได้มีบทบาทในการต่อต้านการครอบงำแบบปิตาธิปไตยไม่ หากแต่ AWARE มีบทบาทในการประนีประนอมรอมชอมต่ออำนาจปิตาธิปไตย เพื่อให้ภารกิจและพันธกิจต่อสตรียังสามารถดำเนินต่อไปได้ หรืออาจจะกล่าวเป็นนัยได้ว่า “การที่มีเสียงที่แผ่วเบาที่ยังดีกว่าไม่ได้ส่งเสียงอะไรเลย” หากจะมองว่า AWARE ประสบความสำเร็จหรือไม่นั้น กลับเป็นสิ่งที่ไหลลื่นไปตามแนวคิดสตรีนิยมสายต่าง ๆ กล่าวคือ หากมองจากแนวคิด Liberal Feminist ก็มองได้ว่า AWARE ปฏิบัติภารกิจได้ลุล่วงไปพอสมควรจากการเปิดพื้นที่ทางการเมืองสาธารณะของผู้หญิงขึ้นมา ผลักดันให้รัฐบาลปิตาธิปไตยแก้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิงสำเร็จในหลายกรณี หากมองจากแนวคิด Marxist Feminist ก็มองได้ว่า AWARE ยังไม่สามารถสั่นคลอนปิตาธิปไตยแบบขจื้อได้ อาทิ ชาวจีนสิงคโปร์ยังคงยึดมั่นกับหลักที่จะให้กิจการและทรัพย์สินส่วนใหญ่แก่ลูกชายคนโต รวมถึง AWARE ก็ยังไม่สามารถบรรลุจุดหมายสูงสุดล้มล้างชนชั้นออกไปได้แน่นอน หากมองจากแนวคิด Radical Feminist ก็มองได้ว่า AWARE พ่ายแพ้อย่างสิ้นเชิงต่อการสยบยอมต่อสังคมและรัฐบาลแบบปิตาธิปไตย ด้วยการหาช่องทางในการสร้างความเป็นมิตรกับศัตรู (ผู้ชาย) มาโดยตลอด เพียงแค่ต้องการหาพื้นที่ทางการเมืองเพิ่มขึ้น อาจเพิ่มการแต่งงานของผู้หญิงมากขึ้น แต่ก็ต้องถูกกดขี่และครอบงำจากผู้ชายอยู่ดี Post Modern Feminist มองได้ว่า AWARE นั้นประสบความสำเร็จ เพราะเป็นส่งเสริมความเท่าเทียมของผู้หญิงได้เป็นอย่างมาก บนพื้นฐานที่ว่าสถานะของผู้หญิงไม่ได้ถูกกดขี่แล้ว Post Modern Feminist มองได้ว่า ภารกิจของ AWARE ยังขาดมุมมอง หรือทัศนะที่ว่าผู้หญิงกับผู้หญิงก็มีการกดขี่กันเอง AWARE มุ่งแต่ให้น้ำหนักไปที่การกดขี่ครอบงำความเป็นปิตาธิปไตย

บทสรุป

ภายใต้สังคมแบบปิตาธิปไตย AWARE ในฐานะที่เป็นองค์กรซึ่งมีภาระหน้าที่ในการช่วยเหลือ เป็นปากเป็นเสียงแก่ผู้หญิงในสิงคโปร์ AWARE ก็ย่อมที่จะถูกผู้มีอำนาจ หรือกลุ่มผู้มีอำนาจซึ่งก็คือ รัฐบาลพรรคกิจประชาชนคอยครอบงำ กำกับ บงการ ขึ้นมาให้สังคมเป็นไปตามระบอบระบบที่ชายเหนือกว่าหญิง ผ่าน “กลไกการครอบงำเชิงอุดมการณ์ในการสร้างสังคมปิตาธิปไตย” อันได้แก่ การสถาปนาค่านิยมแบบเอเชีย (Asian Values) และสมุดปกขาวที่ว่าด้วยอุดมการณ์ร่วมของชาติ (White Paper on Shared Values) ที่มี

พื้นฐานมาจากลัทธิขงจื๊อ อันเจือสมไปด้วยความเป็นอำนาจนิยมและความเป็นปิตาธิปไตย หรือกล่าวได้ว่า รัฐบาลพรรคกิจประชาชนได้ผลิตซ้ำความเป็นปิตาธิปไตยให้กลายมาเป็นกระแสหลักในสังคม ในส่วนของ “กลไกการครอบงำโดยการใช้อำนาจจัดการในการสร้างสังคมปิตาธิปไตย” พรรคกิจประชาชนได้ผลักดันนโยบายต่าง ๆ ให้เป็นรูปธรรม อาทิ โครงการการเคหะ อย่างต่อเนื่องจนสิงคโปร์กลายเป็นประเทศพัฒนา ประชาชนกินดีอยู่ดี มีคุณภาพชีวิตที่ดี เช่นนี้พรรคกิจประชาชนจึงมีลักษณะเป็น “บิดา” ผู้ให้แก่ “บุตร” คือ ประชาชนสิงคโปร์ ในขณะที่เดียวกันหาก “บุตร” หรือประชาชนมีพฤติกรรมพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากระเบียบ กฎเกณฑ์และความสงบเรียบร้อยในสังคมก็จะได้รับการลงโทษ อย่างเช่นในกรณีของนักวิชาการ สื่อมวลชน และกลุ่มเคลื่อนไหวต่าง ๆ กลไกการครอบงำทั้งสองกลไกต่างก็มีพลังอำนาจในการชี้้นำ กำกับ บงการ ตลอดจนควบคุมองค์การสตรี AWARE ในฐานะที่เป็นกลุ่มประชาสังคม อันเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ทำให้ AWARE ต้องตกอยู่ภายใต้ความเป็นปิตาธิปไตยอย่างหลีกเลี่ยงมิได้

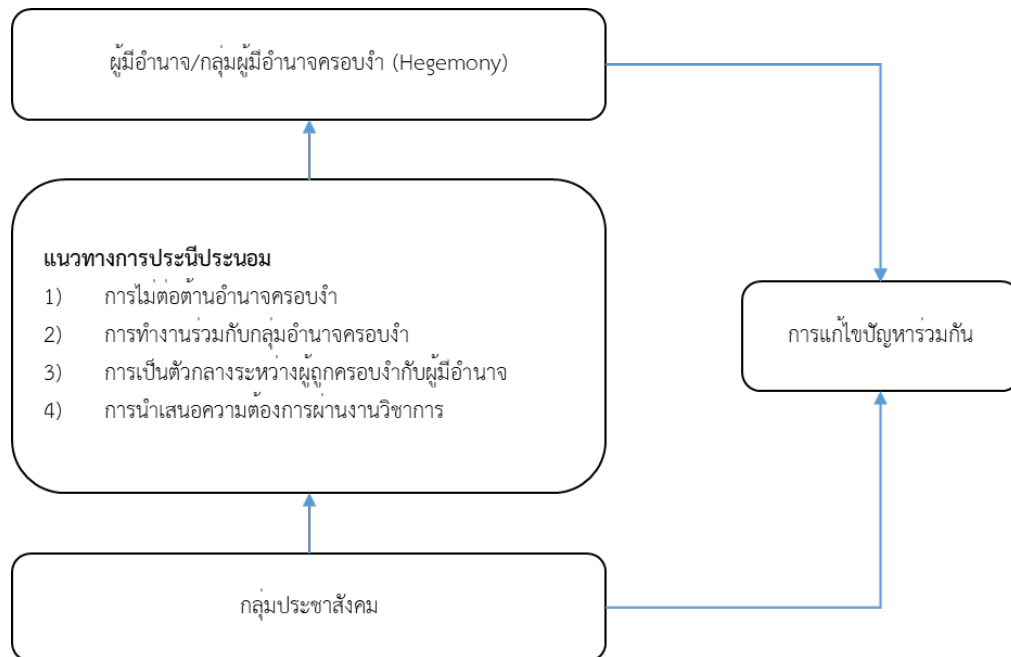
ภายใต้ “กลไกการครอบงำเชิงอุดมการณ์ในการสร้างสังคมปิตาธิปไตย” และ “กลไกการครอบงำโดยการใช้อำนาจกำกับจัดการในการสร้างสังคมปิตาธิปไตย” AWARE เลือกที่จะปฏิเสธ “การต่อต้าน” อุดมการณ์ ปิตาธิปไตย โดยเลือกที่จะ “ประนีประนอม” ต่ออุดมการณ์ปิตาธิปไตย ด้วยบทบาทที่เป็นเสมือนกับมิตรของ รัฐบาลพรรคกิจประชาชน การเป็นตัวกลางระหว่างผู้หญิงกับรัฐ การนำเสนองานวิจัยเพื่อแก้ไขปัญหาสตรีใน รูปแบบต่าง ๆ แก่รัฐ ร่วมทำงาน นำเสนอผลักดันนโยบายต่าง ๆ ไปสู่กระบวนการนโยบาย ตลอดจนไม่ก้าวล่วงไป ถึงในประเด็นของเพศที่สาม อันเป็นปริณิณที่หวงห้าม หรือกล่าวได้ว่า AWARE ได้ทำการ “ประนีประนอม” กับเหล่าชายในชุดขาว (Men in White) แห่งพรรคกิจประชาชนผู้สถาปนาอุดมการณ์แบบปิตาธิปไตยขึ้นมาใน สิงคโปร์นั่นเอง

องค์ความรู้ที่ได้

ภายใต้ระบบการครอบงำ (Hegemony) อย่างเช่นในกรณีของการครอบงำด้วยอำนาจปิตาธิปไตยใน สิงคโปร์ผ่าน “กลไกการครอบงำเชิงอุดมการณ์ในการสร้างสังคมปิตาธิปไตย” และ “กลไกการครอบงำโดย การใช้อำนาจจัดการในการสร้างสังคมปิตาธิปไตย” ที่เข้มข้น หากกลุ่มประชาสังคมเช่น AWARE “ต่อต้าน” ก็ย่อมที่จะถูกอำนาจครอบงำเข้ากำกับ ควบคุม และจัดการจนไม่เหลือพื้นที่ในการมีบทบาทหน้าที่ต่อสังคม อันต่างไปจากแนวทางของ AWARE ที่ยอม “ประนีประนอม” กับอำนาจครอบงำ เพื่อช่วยเหลือสตรีในสิงคโปร์ ซึ่งสามารถแปรมาเป็นองค์ความรู้ที่เรียกว่า “กลไกการประนีประนอมกับอำนาจครอบงำของกลุ่มประชาสังคม” อันมีองค์ประกอบ ได้แก่ 1) การประนีประนอมไม่ต่อต้านอำนาจครอบงำ 2) การทำงานร่วมกับกลุ่มอำนาจ ครอบงำ 3) การทำหน้าที่เป็นตัวกลางระหว่างผู้ถูกรับกับผู้มีอำนาจ และ 4) การนำเสนอความต้องการผ่าน งานวิชาการที่ได้รับการยอมรับ ทั้งนี้การเพื่อเปิดพื้นที่ในการให้ความช่วยเหลือ “กลุ่มผู้ด้อยกว่า” ภายใต้ การครอบงำของ “กลุ่มผู้มีอำนาจ” ในสังคม ดังแผนภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 2

กลไกการประนีประนอมกับอำนาจครอบงำของกลุ่มประชาสังคม

เอกสารอ้างอิง

ภูวดล ทรงประเสริฐ. (2547). *จีนโพ้นทะเลสมัยใหม่*. Higher Press.

วัชรพล พุทธรักษา. (2551, ธันวาคม 2-3). กลุ่มประวัติศาสตร์ ปัญญาชน การครองอำนาจนำ และการโต้ตอบต่อการครองอำนาจนำ: แนวความคิดของอันโตนิโอ กรัมสกีกับการอธิบายการเมืองไทยร่วมสมัย. ใน *เวทีวิชาการ “ประเด็นปัญหาว่าด้วยการเมืองไทยร่วมสมัย I” (มิติทางประวัติศาสตร์ และทฤษฎี)* [Symposium]. การประชุมวิชาการรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติครั้งที่ 9 (พ.ศ. 2551), คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Anderson, P. (1976). The Antinomies of Antonio Gramsci. *New Left Review*, 100, 5-78.

Ang, H. G. (2011, December 18). *SINGAPORE: Chia Thye Poh long time prisoner of conscience is honored*.

Asian Human Rights Commission. <http://www.humanrights.asia/news/ahrc-news/AHRC-STM-205-2011/>

Association of Women for Action and Research [AWARE] (n.d.). *About AWARE*. AWARE.

<https://www.aware.org.sg/about/>.

AWARE. (2005). *Beyond Youth: Women Growing Older and Poorer*. AWARE. <https://aware.org.sg/wp-content/uploads/aware-tsao.pdf>

AWARE. (2008). *Workplace Sexual Harassment*. AWARE. <https://shorturl.asia/QEZqv>

AWARE. (2023, September 6). *Constitution*. AWARE. <https://www.aware.org.sg/wp-content/uploads/AWARE-Constitution-06Sep2023.pdf>

Bates, T. R. (1975). Gramsci and the Theory of Hegemony. *Journal of the History of Ideas*, 36(2), 351-366. <https://doi.org/10.2307/2708933>

Barr, M. D. (2003). J.B. Jeyaretnam: Three decades as Lee Kuan Yew's *bête noir*. *Journal of Contemporary Asia*, 33(3), 299-317. <https://doi.org/10.1080/00472330380000201>

Bedlington, S. S. (1978). *Malaysia and Singapore the Building of New States*. Cornell University Press.

- Chew, P. G. L. (1998). *Woman Work and Family*. AWARE.
- Department of Statistics. (2020). *Census of Population 2020 Statistical Release 1: Demographic Characteristics, Education, Language and Religion*. Department of Statistics, Ministry of Trade & Industry, Republic of Singapore. <https://www.singstat.gov.sg/-/media/files/publications/cop2020/sr1/cop2020sr1.ashx>
- Johnson, A. (1997). *The Gender Knot: Unraveling Our Patriarchal Legacy*. Temple University Press.
- Jongwilaian, R., & Thomson, E. C. (2011). Thai wives in Singapore and transnational patriarchy. *Gender, Place & Culture*, 20(3), 363–381. <https://doi.org/10.1080/0966369X.2011.624588>
- Katz, H. (2010). Civil Society Theory: Gramsci. In Helmut K. Anheier, Stefan Toepler (Eds.), *International Encyclopedia of Civil Society* (pp. 408–412). Springer. https://doi.org/10.1007/978-0-387-93996-4_23
- Lawson, S. (2005). Patriarchy and resistance in Singapore. In M. Mikula (Ed.), *Women, activism, and social change* (pp. 8-28). <https://doi.org/10.4324/9780203003374-7>
- Lee, K. Y. (1996, June 7). *Picking up the gauntlet: Will Singapore survive Lee Kuan Yew?* https://www.nas.gov.sg/archivesonline/data/pdffdoc/069-1996-06-07_lky.pdf
- Litowitz, D. (2000). Gramsci, Hegemony, and the Law. *BYU Law Review*, 2000(2), 515-551. <https://digitalcommons.law.byu.edu/lawreview/vol2000/iss2/1>
- National Archives Singapore. https://www.nas.gov.sg/archivesonline/data/pdffdoc/069-1996-06-07_lky.pdf
- Nasir, K., & Turner, B. S. (2012). Governing as gardening: reflections on soft authoritarianism in Singapore. *Citizenship Studies*, 17(3–4), 339–352. <https://doi.org/10.1080/13621025.2012.707005>
- Padawangi, R. (2014). *Counter-Hegemonic Spaces of Hope?: Constructing the Public City in Jakarta and Singapore* (Asia Research Institute Working Paper Series No.219). National University of Singapore. https://ari.nus.edu.sg/wp-content/uploads/2018/10/wps14_219.pdf
- Quah, J. S. T. (1987). Public Bureaucracy and Policy Implementation in Singapore. *Southeast Asian Journal of Social Science*, 15(2), 77–95. <http://www.jstor.org/stable/24491123>
- Roy, D. (1994). Singapore, China, and the “Soft Authoritarian” Challenge. *Asian Survey*, 34(3), 231–242. <https://doi.org/10.2307/2644982>
- Sim, S. F. (2001). Asian Values, Authoritarianism and Capitalism in Singapore. *Javnost - The Public*, 8(2), 45–66. <https://doi.org/10.1080/13183222.2001.11008771>
- Soin, K. (1998). *The empowerment of women*. AWARE.
- Tan, C. (2012). 'Our shared values' in Singapore: A Confucian perspective. *Educational Theory*, 62(4), 449-463. <http://dx.doi.org/10.1111/j.1741-5446.2012.00456.x>
- Tan, K. P. A. S.-S. (2001). Civic Society and the New Economy in Patriarchal Singapore: Emasculating the Political, Feminizing the Public. *Crossroads: An Interdisciplinary Journal of Southeast Asian Studies*, 15(2), 95–122. <http://www.jstor.org/stable/40860786>
- Ungsuchaval, T. (2016). Gramsci's Civil Society in a Nutshell. *Journal of Social Sciences*, 46(2), 33-50.
- Urbinati, N. (1998). From the Periphery of Modernity: Antonio Gramsci's Theory of Subordination and Hegemony. *Political Theory*, 26(3), 370–391. <http://www.jstor.org/stable/191840>
- Williams, R. (1978). *Marxism and Literature*. Oxford University Press.